

św. Dominik Savio (1842-57) uczeń św. Jana Bosko, kanonizowany w 1954 r.

Wrocław, moz. k. ko św. Michała Arch.

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7j.html>

Dominik urodził się w wiosce Riva di Chieri w Piemontcie w 1842 r. Jego ojciec był rzemieślnikiem, a matka krawcową. Rodzice wychowywali dzieci w głębokim poszanowaniu religii. Dominik już jako pięcioletni chłopiec służył do Mszy św., co wymagało od niego dużego samozaparcia, bo Eucharystię sprawowano wówczas tylko rano. Podobno, nie mając zegarka, wiele razy przychodził za wcześnie i modlił się klęcząc przed zamkniętymi drzwiami kościoła. Po Mszy uczył się w szkole prowadzonej przez proboszcza. Gdy zakończył w niej edukację, przeniósł się do kolejnej szkoły, do której musiał codziennie chodzić 8 km pieszo. Mawiał, że w drodze towarzyszą mu Jezus, Maryja i Anioł Stróż.

Dnia 8 kwietnia 1849 roku, w Wielkanoc, przyjął pierwszą Komunię świętą. Ze strony księdza proboszcza był to akt wielkiej odwagi, gdyż w owych czasach panowało przekonanie, że do sakramentów należy dopuszczać w wieku znacznie późniejszym. O dojrzałości duchowej Dominika świadczą postanowienia, jakie napisał z okazji tej uroczystości w swojej książeczce do nabożeństwa:

- 1) będę często spowiadał się i komunikował, ilekroć mi na to zezwoli mój spowiednik,
- 2) będę święcił dzień święty,
- 3) moimi przyjaciółmi będą Jezus i Maryja,
- 4) raczej umrę aniżeli zgrzeszę.

Mając 12 lat, Dominik spotkał św. Jana Bosko, który przyjął go do swego oratorium w Turynie. Nawiązała się między nimi szczególna duchowa więź.

Pewnego dnia Jan Bosko miał do chłopców kazanie, w którym rozwinął trzy myśli:

- 1) jest wola Boża, byśmy się stali świętymi;
  - 2) łatwo to można osiągnąć;
  - 3) w niebie czeka wielka nagroda dla tego, kto zostanie świętym.
- Dominik zwrócił się wtedy do księdza Bosko z tymi słowami: "Czuję potrzebę i pragnienie, aby zostać świętym. Nie myślałem nigdy, że jest to takie łatwe. Muszę zostać świętym. Niech mi ksiądz w tym pomoże". Na to wielki pedagog dał chłopcu taką odpowiedź: "Bądź zawsze wesoly, spełniaj dobrze swoje obowiązki i pomagaj kolegom".

Dominik swoją postawą dawał przykład innym chłopcom. Podejmował wiele inicjatyw, żeby pomagać tym, którzy gorzej uczyli się i robili mniejsze postępy na drodze duchowej. Był "prawą ręką" ks. Bosko. W bardzo młodym wieku otrzymał dar kontemplacji, ekstazy i inne nadprzyrodzone dary. Pewnego dnia zapukał do pokoju Jana Bosko błagając go, by natychmiast szedł z nim. Zaprowadził go do mieszkania umierającego protestanta, który pragnął pojednać się z Bogiem. Odległość od oratorium była znaczna. Dla św. Jana Bosko pozostało na zawsze zagadką, skąd Dominik dowiedział się o tym protestancie i o miejscu jego zamieszkania, skoro tu nigdy nie był. Nie wypadło zaś chłopca o to pytać. Kiedy indziej Dominik stanął przed bramą jednego domu i zadzwonił. Gdy mu otwarto, zapytał, kto tu umiera. Zaprzeszczono, a gdy na jego naleganie zaczęto wypytywać po mieszkaniach, znaleziono samotną, umierającą staruszkę.

Późną jesienią roku 1856 r. Dominik zaczął odczuwać wysoką gorączkę, gnębił go silny, uporczywy kaszel. Jan Bosko wezwał lekarza. Ten orzekł chorobę płuc, bardzo już zaawansowaną, i polecił, by chłopca natychmiast odesłać do rodzinnych stron. Kiedy Dominik żegnał św. Jana Bosko i kolegów, ze łzami w oczach powiedział: "Ja już tu nie wrócę".

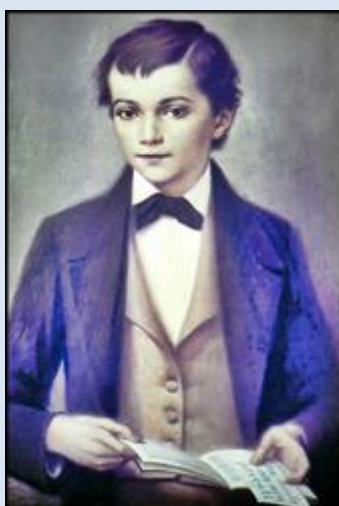
Dominik zmarł 9 marca 1857 roku, w wieku zaledwie 15 lat, zaopatrzony sakramentami świętymi. W chwili śmierci miał powiedzieć do swojego ojca, który modlił się z nim, że widzi "piękne rzeczy". Jego relikwie są w Turynie, w bazylice Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych w pobliżu relikwii św. Jana Bosko. Śmierć nie rozłączyła duchowego ojca i syna.

Mimo bardzo młodego wieku, pośród zwyczajnych obowiązków codzienności, przebywając między rówieśnikami, Dominik Savio osiągnął świętość. Jej rozumienie zawarł w liście do przyjaciela: "Tu, na ziemi, świętość polega na tym, aby stale być radosnym i wiernie wypełniać nasze obowiązki". Pius XI powiedział o nim: "Mały święty, ale gigant ducha". Beatyfikowany w 1950 roku, kanonizowany w 1954. Dominik Savio to najmłodszy wyznawca, jakiego kanonizował Kościół. Jest patronem ministrantów i młodzieży.

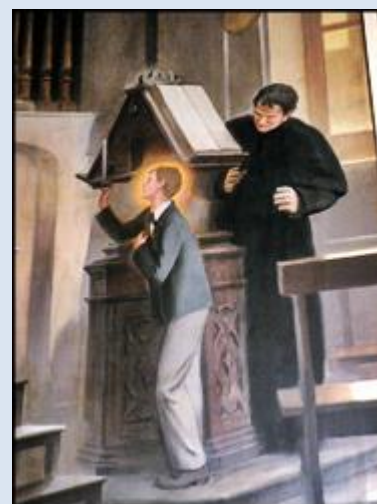
Ikona ukazuje Świętego z lilią lub z krzyżem w dłoni. Czasami stoi przed statua Matki Bożej. Bywa przedstawiany z aniołem.

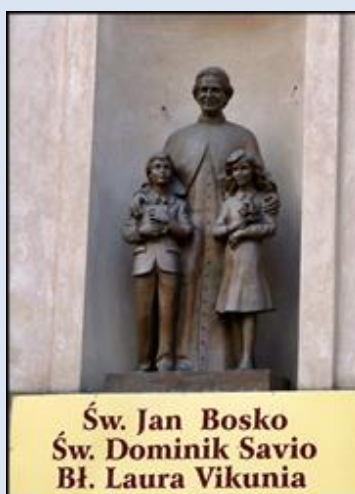
Saint Dominique Savio

1. Francja – Lourdes, kop. ob. w baz. św. Piusa X; P1850540- 4.VII.'12.
2. Włochy – Turyn, ob. w muz. Św. Jana Bosko; P1840332- 1.VII.'12.
3. Włochy – Turyn, ob. w ko św. Franciszka Salezego; P1840295- „

4. Włochy – Turyn, ob. 2 w ko św. Franciszka Salezego; P1840294- „
5. Włochy – Turyn, fg w ko św. Franciszka Salezego; P1840288- „
6. Włochy – Turyn, ob. 3 w ko św. Franciszka Salezego; P1840292- „

Św. Jan Bosko
Św. Dominik Savio
Bł. Laura Vikunia

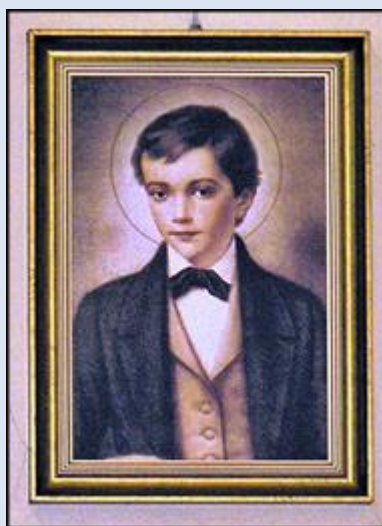
7. Osiek, ŚWK, wt w ko paraf.;
8. Różanystok, PDL, fg w baz. Ofiarowania NMP;
9. Sokołów Podlaski, MAZ, wt w ko św. Jana Bosko;

10. Częstochowa, ob. w ko św. Alberta

11. Krempachy, wt w ko św. Marcina; P2230498- 18.VI.'15.

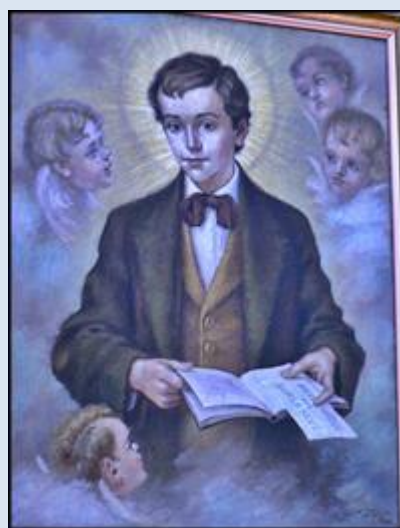
12. Zawiercie, ŚLS, fk w baz. św. Ap. Piotra i Pawła; P2250627- 25.VI.'15.

13. Ładzice, ŁDZ, wt w kp św. Izydora Oracza; P2650244- 22.IV.'18.

14. Kamyk, ŚLS, wiz. w ko NMP Wspomoż. Wiernych; P2650431.

15. Częstochowa, wt w baz. Świętej Rodziny; P1820370- 3.V.'12

D8,16- Wrocław, ob. w ko św. Michała Arch.

D8,17- Wrocław, moz. k. ko św. Michała Arch. [p. str. 1]

D8,18- Bydgoszcz, wt w ko Przemienienia Pańskiego;

D8,19- Częstochowa, wt w baz. Św. Rodziny;
D8,20- Wrocław, ob. w ko NSPJ;

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)